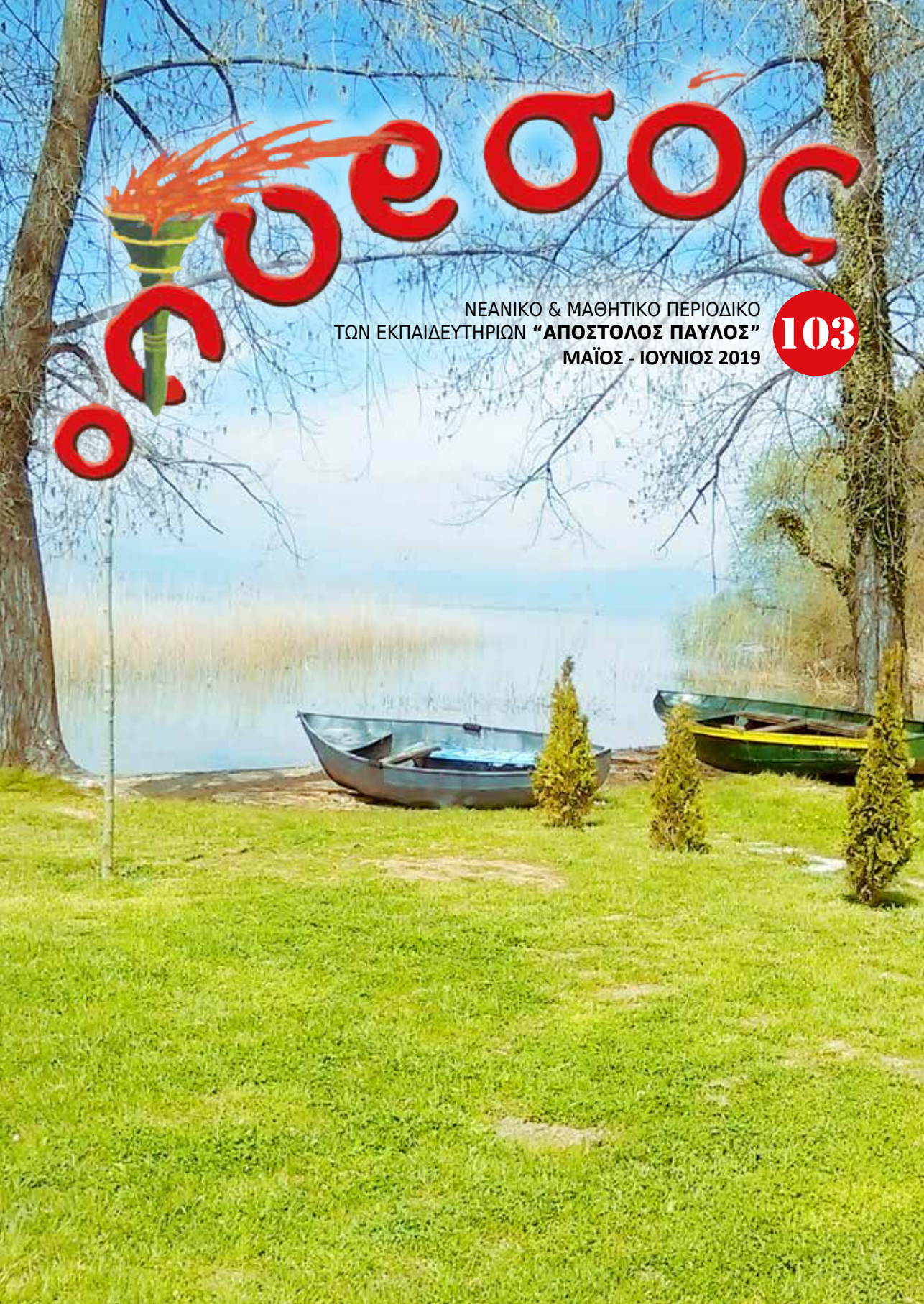

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΝΕΑΝΙΚΟ & ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ **“ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”**
ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2019

103

Νεανικό & Μαθητικό περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
“ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”

Ταχυδρομική διεύθυνση:
Ισθμός Κορίνθου, Τ.Κ.20100
Τηλ: 27410.29663
www.apostolospavlos.gr

Περίοδος Β΄ Χρόνος ΙΓ΄
(Περίοδος Α΄: 1994-8)

Τεύχος **103** (149)
ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2019

Συντάσσεται από μαθητές
των Εκπαιδευτηρίων
με την γενική επιμέλεια της
Διεύθυνσης.

Υπεύθυνος ύλης:

Ανδρέας Κουτσόπουλος, φιλόλογος

Εκδότης - Ιδιοκτήτης:

Σύλλογος «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ»
Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα
Τηλ: 210- 6443.294
ΤΥΠΟΙΣ: Lithos

Περιεχόμενα

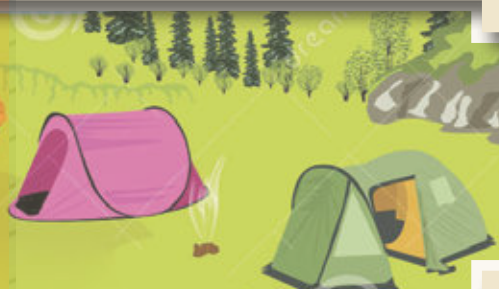
- 51 Καυχήσου... όπως ο Παύλος!
- 53 Στην πόλη των σοφών (ποίημα)
- 54 Ο Κλάους Κένεθ στα Εκπ/ρια
«Απ. Παύλος»: Αναστάσιμος άνθρωπος
- 56 Απ. Παύλος: Πορεία φωτός &
μαρτυρίου (Α΄)
- 59 Μαθητεύοντας κοντά στους αγίους
- 60 Εκδηλώσεις Χαράς & Δημιουργίας
- 64 Κύπρος: Μια ιστορία πέρα για
πέρα αληθινή (Α΄)
- 66 Φιλολογική Γωνιά
- 68 Περιβαλλοντικό: Επισκέψεις &
δραστηριότητες για ...περιβαλλοντικά
ενδιαφέροντα
- 70 Φυσικές επιστήμες: Πώς μετράμε τη
θερμοκρασία της θάλασσας
- 71 Οι «Σπίθες» του «Πυρσού»

►Εικόνα εξωφύλλου : Άποψη της λίμνης
Οχρίδας

Κατασκηνωτικά Σεμινάρια 2019

Περίοδοι:

20-28/6 για παιδιά Νηπιαγωγείου έως Δ΄ Δημ.
2-11/7 για αγόρια 11-15 ετών
11-20/7 για κορίτσια 11-15 ετών

Καυχήσου... όπως ο Παύλος!

Φίλε και φίλη,

Η καύχηση στον άνθρωπο απο-
τελεί προσφιλή τακτική δια-
σάλπισης των επιτευγμάτων και επι-
τυχιών του. Η ευημερία, ο πλούτος, η
προκοπή, οι δεξιότητες, τα αξιώμα-
τα, η ομορφιά είναι για κάθε άνθρω-
πο αφορμές καυχησιολογίας. Συχνά
προτάσσεται η εύνοια του Θεού, άλ-
λοτε ειλικρινά και άλλοτε προσχη-
ματικά, για να ακολουθήσει απρο-
κάλυπτα η προβολή των ιδιαιτέρων
ικανοτήτων του, που εξασφάλισαν
την εκάστοτε επιτυχία. Ότι καλό στη
ζωή μας έχει ως εμπνευστές, αρχι-
τέκτονες, δημιουργούς, εκτελεστές
εμάς τους ίδιους. Και ό,τι κακό; Εδώ
αποποιοούμε τις ευθύνες και ανα-
ζητούμε τους υπευθύνους. Κάπο-
τε στρέφουμε τα βέλη μας ενάντια
και στον Θεό, που δεν σταμάτησε

Κάθε Μήνα

*«ἤδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου»
(Β' Κορ. ιβ', 9)*

(Μετάφρ.: Με πολύ μεγάλη ευχαρίστηση θα καυχιέμαι περισσότερο στις ασθένειές μου.)

το κακό, που δεν περιφρούρησε το καλό, που δεν έκανε επιτέλους το θαύμα Του.

Μακριά από κάθε ταλαιπωρία, ασθένεια, μακριά από δεινά και κακοπέραση εύχεται ο άνθρωπος να κυλά η ζωή του. Δεν ανέχεται να είναι σ' αυτή τη δύσμοιρη θέση. Δεν μπορεί να υπομένει. Δεν αντέχει να νιώθει μειονεκτικά. Δεν θέλει να συστέλλει το εγώ του. Δεν το σηκώνει να νιώθει αναγκασμένος και να πρέπει να τον συντρέξουν οι άλλοι.

Ταλαίπωρε άνθρωπε! Δεν ακούς τον κήρυκα των εθνών Παύλο; Δεν πρόσεξες τη σωτήρια διδαχή του; Εκείνος μπορούσε να καυχηθεί για τόσα πολλά (καταγωγή, γνώσεις, φαρισαϊκή καθαρότητα) κι όμως δεν καυχιέται για τίποτε από εκείνα που εμείς θα επιδοκιμάζαμε στη θέση του. Καυχιέται... άκου: μόνο για τον Σταυρό του Κυρίου! Καυχιέται για τις δικές του ασθένειες, τις ταλαιπωρίες, τις κακουχίες. Δεν γογγύζει κατά του Θεού, που τον αφήνει να είναι άρρωστος, παρά τις επανειλημμένες εκκλήσεις του για θεραπεία. Και να ήταν μόνο η καύχηση του Παύλου για όλα αυτά τα βαριά και δυσβάσταχτα; Εκείνο που σ' αναστατώνει περισσότερο, που δεν θες να τ' ακούς, είναι ότι το κάνει -όπως λέει- και μ' ευχαρίστηση!

Πώς μπορεί ένας άνθρωπος να ισχυρίζεται ότι καυχιέται για τα δεινά του μ' ευχαρίστηση; Ούτε ο Θεός δεν μπορεί να θέλει κάτι τέτοιο.

Κι όμως, ο Παύλος, που εμπιστεύεται απόλυτα τον Θεό, μας βεβαιώνει για το αντίθετο. Η ανθρώπινη καρτερία και η πίστη ότι ο Θεός μαζί με τα δύσκολα δίνει παράλληλα και την καλή έκβαση, ότι δεν επιτρέπει πειρασμούς μεγαλύτερους από ό,τι αντέχουμε, ότι θέλει τη σωτηρία όλων μας περισσότερο από μας, ότι στέλνει τη χάρη και τη δύναμή Του στον κατατρεγμένο, τον πονεμένο, θωρακίζει τον πιστό άνθρωπο και μπορεί μαζί με τον Παύλο να διακηρύττει: «Ήδιστα ουν μάλλον καυχήσομαι εν ταις ασθενείαις μου».

Αλλά κι από την άλλη η βεβαιότητα πως ό,τι καλό αποκτάμε, κάθε επιτυχία, δεν είναι δικό μας κατόρθωμα, είναι δείγμα εξαιρετικής σοφίας. Η Εκκλησία μάς θυμίζει σε κάθε Θ. Λειτουργία το ότι «πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον άνωθεν εστίν εκ Σου, του Πατρός των φώτων». Πώς, λοιπόν, και γιατί να καυχηθείς για εκείνα που δεν σου ανήκουν, που δεν είναι δικά σου; Αλλά και τι σου ανήκει, εντέλει -ρωτάει επίσης ο Παύλος- για να μπορείς να καυχηθείς; Τίποτα. «Τι έχεις ο ουκ έλαβες;» επιμένει αφυπνιστικά. Αξίζει τελικά να μαθητεύσουμε στην ασκητική σοφία του Παύλου, που τον κάνει να βλέπει τα πάντα σκύβαλα, να είναι έτοιμος να τα θυσιάσει όλα, για να δυναμώσει τη σχέση του με τον Χριστό. Είναι το μόνο που αξίζει κανείς να καυχιέται...

ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ

Ἦρθες.

Και κοίταζες τα εἰδῶλα
που γέμιζαν τους δρόμους.
Κι αν τούτοι ἐδῶ λατρεύουνε
της σκέψης το παιχνίδισμα,
της ομορφιάς τους νόμους,

Κι αν ἐδῶ κάτου

-τόξερες

μωρία πως θάταν ο Σταυρός
και χλεύη τ' ἀκουσμά του,
κίνησες κι ἦρθες, Παύλε,
πιστός στης Δαμασκού σου τη φωνή.

Κι ἐστάθης

κι ἐπαλλε τότε σου η φωνή

στη σκέψη πως μπορεῖ

φλόγα ιερή

στις αδειανές καρδιές ν' ἀνάψει.

.....

Ανάσταση. Κι ἀντήχησε
ξερά μέσα στ' αὐτιά τους.

Απόκριση σου δώσανε τα γέλια τους.

Λες κι εἶχαν διπλοκλειδωθεί

οι πόρτες της καρδιάς τους.

Και μ' ὅλα αὐτά, ποιος εἶπε
πως στον ἀέρα χτύπησαν τα λόγια
σου

πως οι μαρμάρινες κολόνες δε λυγίσαν
πως δε τους ἀγγίξε η φωνή σου τις
καρδιές;

Καθώς ἀργά το λόφο κατεβαίνεις

να, γύρνα πίσω σου και δες:

Στο σούρουπο σκιές σκυφτές

σ' ἀκολουθοῦνε:

μια, δυο, τρεις...

οι κερδισμένες σου ψυχές

-κι ο Διονύσιος κι η Δάμαρις...

Κι ἀκόμα δες!

Να, ὅλοι εμεῖς

-παιδιά του εικοστοῦ αἰῶνα.

Εσύ, που μας μαθαίνεις τον ἀγῶνα

κι εμεῖς δικοί σου μιμητές.

ΧΑΡΑ ΚΡΙΣΠΟΥ

Αναστάσιμος Άνθρωπος!

«Όθεν και ημείς ως οι παίδες τα της νίκης σύμβολα φέροντες, σοι τω νικητή του θανάτου βοώμεν» (Από το Απολυτίκιο του Σάββατο του Λαζάρου)... Δεν συνειδητοποιεί ο πολύς κόσμος -ακόμα και ο Ορθόδοξος- ότι τα ψαλλόμενα στη λειτουργική ποίηση δεν αποτελούν λυρικές-ρομαντικές εξάρσεις αλλά βιωμένη εμπειρία των μελών του σώματος του Χριστού, της Εκκλησίας μας. Στην καλύτερη περίπτωση πολλοί αισθάνονται ότι οι άγιοι, υπεράνθρωποι μιας άλλης εποχής, μαρτυρούν τα συμβαίνοντα στη ζωή τους, την απαλλαγμένη από πειρασμούς ανάλογους των δικών μας!

Δεν μπορούν να πιστέψουν ότι και άνθρωποι της εποχής μας μπορούν να ζουν με το όραμα και τον πόθο του αγιασμού τους, αγωνιζόμενοι στην εν Χριστώ ζωή. Κι αν υπάρχουν, λένε, τέτοιες ψυχές, αυτές σίγουρα είναι κλεισμένες σε μοναστήρια και υποβάλλουν τον εαυτό τους σε στερήσεις-θυσίες που για τον μέσο άνθρωπο θεωρούνται αδιανόητες.

Κι όμως, Ανάσταση χωρίς Σταυρό

δεν μπορεί να υπάρξει κι όποιος συνεπώς θέλει να ζήσει την κοινή Ανάσταση δεν μπορεί παρά να θέλει και τον Σταυρό που προηγείται.

Αυτός ο τύπος ανθρώπου δεν είναι ουτοπία, όσο και αν μας φαίνεται παράξενο. Υπάρχει δίπλα μας και αγωνίζεται να μένει σταθερός στη δύσκολη επιλογή του για την αιωνιότητα, να βαδίζει κόντρα στο ρεύμα της εποχής μας. Δεν αναφερόμαστε βέβαια στους μυριάδες

ανά τους αιώνες αγίους, άνδρες και γυναίκες, που έλαβαν το στεφάνι της αγιότητας ήδη, αλλά για αφανείς, πολλές φορές, ανθρώπους που ζουν ανάμεσά μας, που ποθούν το έλεος του Θεού διακαώς

και εκείνο τους καταδιώκει κάθε ημέρα της ζωής τους.

Έναν τέτοιο άνθρωπο γνωρίσαμε στις 19 Απριλίου στην Κόρινθο: τον Κλάους Κένεθ, στην εκδήλωση που διοργάνωσαν τα Εκπαιδευτήρια «Απόστολος Παύλος». Έναν άνθρωπο που έχει ζήσει τραγικές καταστάσεις ως παιδί, τόσο στην οικογενειακή του ζωή, όσο και στην προστασία που αναζήτησε

στη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, και οι οποίες (καταστάσεις) τον οδήγησαν να μισήσει τους ανθρώπους και να αναζητά δύναμη για να τους εξουσιάζει και ο ίδιος με τη σειρά του. Στα νεανικά του χρόνια το όνομά του είχε γίνει συνώνυμο της παραβατικότητας, της ανομίας και των κάθε λογής καταχρήσεων. Στην αναζήτησή του περιπλανήθηκε στις επικίνδυνες ατραπούς όλων των μεγάλων ανατολικών θρησκειών, αλλά και ετερόδοξων κοινοτήτων στην Ευρώπη, ακόμα δε και του αποκρυφισμού στη Λατινική Αμερική. Είκοσι πέντε φορές έθεσε σε κίνδυνο τη ζωή του.

Καθοριστική για τη ζωή του στάθηκε η γνωριμία του με τον Γέροντα Σωφρόνιο της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου του Έσσεξ το 1986. Μυ-

ήθηκε στον Ορθόδοξο Χριστιανισμό μέσα από την αγάπη που έμπρακτα του δίδαξε ο Γέροντας Σωφρόνιος, μεταμορφώ-

ντάς τον βιωματικά σε ένθερμο κήρυκα της εν Χριστώ αγάπης ανά τον κόσμο.

Κυριολεκτικά Αναστάσιμο το μήνυμα που μας έδωσε με την παρουσία του ο Κλάους Κένεθ την παραμονή του Σαββάτου του Λαζάρου. Ο ίδιος, ως άλλος Λάζαρος, ομολογεί ότι αναστήθηκε από τον ψυχικό θάνατο που του επεφύλασσε η περιπετειώδης ζωή του. Τώρα προτρέπει τους νέους, χωρίς αναβολή,

στην προσευχή, τη μετάνοια, τη βίωση των ιερών μυστηρίων της Εκκλησίας μας. Έργο του πλέον είναι το να διαλαλεί με όλο του το είναι τη δόξα του Χριστού, το πάθος του για την Αγάπη και την Αλήθεια που είναι ο Χριστός.

Στη γνωριμία μας μαζί του δεν σαγήνευαν μόνο τα όσα μαρτυρούσαν τα χείλη του, αλλά κυρίως ο νεανικός παλμός της καρδιάς του, που κινητοποιούσε τον 74χρονο Κλάους να διαλέγεται ζωντανά με τους μαθητές των Εκπαιδευτηρίων, να τραγουδά την αγάπη του για τον Χριστό, κρατώντας για δύο ώρες αμείωτο το ενδιαφέρον όλων. Μίλαγε για τον Χριστό με ολόκληρο το είναι του, σαν ένα ενθουσιώδες μικρό παιδί. Με την παρουσία ενός τέτοιου αναστά-

σιμου ανθρώπου καταλαβαίνει κανείς τι εννοεί ο υμνογράφος όταν ψάλλει «όθεν και ημείς ως οι παίδες τα της νίκης σύμβολα φέροντες, σοι τω νικητή

του θανάτου βοώμεν· Ωσαννά εν τοις υψίστοις, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου». Συγχαρητήρια στους διοργανωτές και ευχόμαστε να τους δίνει ο Θεός δύναμη να εμπνέουν την τοπική κοινωνία με εκδηλώσεις σαν και αυτή.

(Από την εφημ. «Η Φωνή της Κορινθίας», 11-5-2019)

Πορεία φωτός και μαρτυρίου (Α')

Α' Ιεραποστολική Περιοδεία

Κύπρος

«Να η ακρογιαλιά της Σαλαμίνας! Φτάσαμε στην Κύπρο!»

Στην ανοιξιάρικη αυτή μέρα του 45 μ. Χ. το καράβι από την Αντιόχεια της

Συρίας χαρούμενο γλιστρά στα γαλανά νερά της ελληνικής μεγαλονήσου. Οι ταξιδιώτες του αντικρίζουν απ' το κατάστρωμα του καραβιού τους να διαγράφονται στον ορίζοντα με απαλές γραμμές οι ανατολικές ακτές της Κύπρου. Ανάμεσα στους επιβάτες είναι και δυο φλογέρες καρδιές, ο Παύλος και ο Βαρνάβας, που έχουν ξεκινήσει «εκπεμφθέντες υπό του Πνεύματος του Αγίου» (Πράξ. 13, 4), σταλμένοι από το Πανάγιο Πνεύμα για το πρώτο ιεραποστολικό τους ταξίδι. Πόθος τους ιερός να φέρουν το χαρμόσυνο μήνυμα του Ευαγγελίου στις διψασμένες για φως και αλήθεια ανθρώπινες ψυχές. Συνοδοιπόρος μαζί τους και ο ανεψιός του Βαρνάβα, ο νεαρός Ιωάννης Μάρκος.

Ο Βαρνάβας αισθάνεται οικείος στη Σαλαμίνα της Κύπρου, αφού έχει την καταγωγή του από την εβραϊκή παροικία ετούτης της λαμπρής, μαρμαροστολισμένης και πολυάνθρωπης πόλης. Στις συναγωγές των Ιουδαίων κηρύττουν την καινή διδαχή του Ναζωραίου και -καθώς διασχίζουν όλο το νησί μέχρι την ανατολική ακτή της Πάφου- ιδρύουν τις πρώτες χριστιανικές κοινότητες. Σύμφωνα με την παράδοση στο Κίτιο συναντούν τον αγαπητό φίλο του Χριστού, τον Λάζαρο, και τον χειροτονούν επίσκοπο στην πόλη αυτή, ενώ στην Ταμασό, παλαιό ξακουστό βασίλειο στην ενδοχώρα του νησιού, χειροτονούν επίσκοπο τον πρώην ειδωλολάτρη Ηρακλείδιο, που τον σαγήνευσαν στα ευλογημένα δίχτυα

του Μεγάλου Ψαρά.

Η Πάφος είναι στα χρόνια αυτά πρωτεύουσα του νησιού και έδρα του Ρωμαίου ανθύπατου Σέργιου Παύλου, που έχει φήμη ανθρώπου συνετού και μορφωμένου. Ο ανθύπατος

καλεί τους δύο αποστόλους στο μέγαρό του, πρόθυμος ν' ακούσει τον λόγο του Θεού. Οι απόστολοι με χαρά ανταποκρίνονται, αλλά ο πονηρός παρεμβάλλει εμπόδια στο ειρηνικό τους έργο. Ο Βαριησούς, Ιουδαίος ψευδοπροφήτης και μάγος, γνωστός ως Ελύμας, προσπαθεί να αντισταθεί με λόγια πλανερά και μάταια στη φωτεινή αλήθεια του Ευαγγελίου και να κλείσει τον δρόμο της σωτηρίας στον ανθύπατο. Μα το παντοδύναμο χέρι του Κυρίου, μέσα από τον στηλιτευτικό λόγο του Παύλου, επιβάλλει δίκαιη και παραδειγματική τιμωρία: Ο Ελύμας τυφλώνεται... Ο ανθύπατος πιστεύει! Τον έχει πείσει η αλήθεια του κηρύγματος και η δύναμη του θαύματος. Είναι ο πρώτος Ρωμαίος άρχοντας που κερδίζεται εις Χριστόν.

Πλούσια η πνευματική συγκομιδή στην Κύπρο! Το μαρτυρικό νησί αξιώνεται να γίνει η αρχαιότερη χριστιανική Εκκλησία, μετά από την Παλαιστίνη και την Αντιόχεια, μα και η πρώτη ελληνική και ευρωπαϊκή γη που δέχεται την ευλογημένη σπορά του αποστολικού κηρύγματος.

Μικρά Ασία

Από την Κύπρο, φθινόπωρο πια του ίδιου χρόνου, οι απόστολοι περνούν στην απέναντι μικρασιατική ακτή και φτάνουν στην Πέργη της Παμφυλίας. Εδώ τους αποχωρίζεται ο Μάρκος επιστρέφοντας στα Ιεροσόλυμα. Μένουν οι δυο τους, Παύλος και Βαρνάβας, για να συνεχίσουν τη μεγάλη εξόρμησή τους. Μα οι συνθήκες σε τούτα τα μέρη είναι αλλιώτικες. Εδώ δεν είναι η Κύπρος με το ήπιο κλίμα, την καθαρία ατμόσφαιρα, τον μυρωμένο από την ευωδιά των λεμονανθών αγέρα. Εδώ θα διαβούν μέσα από δύσβατες παγωμένες βουνοκορφές, άνδρες ερήμους, φοβερές ελώδεις εκτάσεις, που σκορπούν την πυρετώδη νόσο της ελονοσίας, απόκριμα κα-

κοτράχαλα μονοπάτια, όπου στο κάθε βήμα παραμονεύουν άγρια θηρία ή αδίστακτες ληστοσυμμορίες. Όμως η καρδιά τους χτυπά δυνατά για την αγάπη του Χριστού, για τους πονεμένους συνανθρώπους τους, που εναγώνια περιμένουν να γλυκοχαράξει στον ουρανό της καρδιάς τους ο νοητός Ήλιος της δικαιοσύνης. Γι' αυτό προχωρούν απτόητοι στο ιερό τους έργο.

Στις επαρχίες της χώρας αυτής –Παμφυλία, Πισιδία, Λυκαονία- κατοικούν οι Γαλάτες, λαός σκληροτράχηλος, που έχει μεταναστεύσει στη μικρασιατική γη από την κεντρική Ευρώπη. Ανάμεσά τους είναι και αρκετοί Εβραίοι. Σ' ένα μεγάλο βαθμό τούτος ο λαός έχει εξελληνισθεί, μιλά την ελληνική γλώσσα, όμως λατρεύει διάφορες θεότητες, ελληνικές και ανατολικές.

Οι απόστολοι έρχονται στην Αντιόχεια της Πισιδίας, κηρύσσουν στη συναγωγή και ο λόγος τους προκαλεί βαθιά εντύπωση. Τους καλούν να μιλήσουν και το επόμενο Σάββατο. Πλήθος λαού συρρέει, για ν' ακούσει τους νεοφερμένους διδασκάλους. Οι Ιουδαίοι αντιδρούν, δεν μπορούν να δεχτούν ότι ο Μεσσίας δεν είναι αποκλειστικά δικός τους, ότι η λύτρωση που Αυτός φέρνει προορίζεται για όλα τα έθνη. Οργανώνουν διωγμό εναντίον των αποστόλων. Μα ο σπόρος του θείου λόγου έχει για καλά ριζώσει. Μια καινούργια Εκκλησία έχει θεμελιωθεί...

Επόμενος ιεραποστολικός σταθμός το Ικόνιο. Και εδώ ξεκινούν από την εβραϊκή συ-

ναγωγή, εκεί που ακούγονται κάθε Σάββατο των προφητών τα θεόπνευστα λόγια για τον ερχομό του Λυτρωτή. Όμως όταν τους διώχνουν από τη συναγωγή, συνεχίζουν τη διδασκαλία τους στα σπίτια συνοδεύοντας τον λόγο τους με θαύματα καταπληκτικά, δώρα έκτακτα του αναστάντος Κυρίου στους διαπρύσιους κήρυκές Του. Πλήθος πολύ λαού, εθνικών και Ιουδαίων, εγκολπώνεται με πνευματική αγαλλίαση τη νέα πίστη. Σύμφωνα με την παράδοση, στην πόλη αυτή προσελκύεται στη χριστιανική αλήθεια και η Αγία Θέκλα, που αναδεικνύεται πρώτη γυναίκα μάρτυς και ισαπόστολος.

Όμως και πάλι η φθονερή αντίδραση εθνικών και Ιουδαίων τους κατατρέπει. Οι εχθροί του Καλού Ποιμένος ζητούν να λιθοβολήσουν τα άκακα αρνία Του, τους ανιδιοτελείς αποστόλους Του. Γι' αυτό καταφεύγουν στα Λύστρα της Λυκαονίας. Κι εδώ ευαγγελίζονται το χαρμόσυνο άγγελμα της σωτηρίας που φέρνει στις καρδιές ο Χριστός. Η θαυματουργική θεραπεία ενός χωλού, που με τη δύναμη του Κυρίου Ιησού επετέλεσαν οι ταπεινοί απόστολοί Του, κάνει τους απλοϊκούς και δεισιδαίμονες Λυκαονείς να τους νομίσουν για θεούς -τους ταυτίζουν με τον Δία και τον Ερμή!- και είναι έτοιμοι να τους προσφέρουν πλούσιες θυσίες. Μα οι απόστολοι, καταλύτες της σκοτεινής πλάνης των ειδώλων, με έντονο τρόπο αποτρέπουν μια τέτοια πράξη.

Τι τραγικό όμως... Λίγες μέρες μετά, οι ίδιοι άνθρωποι, παρασυρμένοι και φανατισμένοι από Ιουδαίους φτασμένους από την Αντιόχεια και το Ικόνιο, για να συκοφαντήσουν τους αποστόλους, λιθοβολούν βάνουσα τον Παύλο και τον σέρνουν αιμόφυρτο έξω από την πόλη τους. Νομίζουν πως έχει πεθάνει... Αλλά οι μαθητές του διαπιστώνουν ότι ο διδάσκαλος τους ζει! Το νεοφύτευτο δέντρο της Εκκλησίας των Λύστρων έχει ποτιστεί με τη δροσιά του αποστολικού λόγου αλλά και με τη ζέση του αποστολικού αίματος. Κι ανάμεσα στους πιο εκλεκτούς καρπούς αυτού του νιόφυτου δένδρου είναι ο Τιμόθεος, έφηβος με αγνή καρδιά και καθάρια ψυχή, που κατάγεται από την πόλη αυτή και πρόκειται να αναδειχθεί σε έναν από τους στενότερους

Οι περιοδείες του Αποστόλου Παύλου

συνεργάτες του Παύλου.

Την επόμενη μέρα ο Παύλος, αν και βαριά τραυματισμένος, αναχωρεί μαζί με τον Βαρνάβα για τη Δέρβη. Αλήθεια, τι υπεράνθρωπο κουράγιο δίνει ο Χριστός σ' όσους με θερμή ψυχής εργάζονται γι' Αυτόν! Στη Δέρβη διαμένουν αρκετό χρονικό διάστημα σκορπώντας τις φωτακτίνες της θείας αλήθειας σε κάθε καλοδιάθετη ψυχή. Κατόπιν επιστρέφουν και πάλι στα Λύστρα, στο Ικόνιο, στην Αντιόχεια. Στηρίζουν τις ψυχές των πιστών και χειροτονούν πρεσβυτέρους για κάθε τοπική Εκκλησία. Φτάνουν ξανά στην Πέργη, κηρύττουν του Χριστού την αλήθεια και από το μεσογειακό λιμάνι της Αττάλειας επιστρέφουν στην Αντιόχεια της Συρίας, από όπου ξεκίνησαν. Η αποστολική καρδιά τους πλημμυρίζει από δοξολογητική ευγνωμοσύνη προς τον Κύριο για την πλούσια καρποφορία, που η ευλογία Του χάρισε στους κόπους τους, αλλά και για τους ονειδισμούς και τα δεινοπαθήματα που αξιώθηκαν να υποφέρουν για την αγάπη και τη δόξα Του

Βρισκόμαστε στο 48 μ.Χ. Η πρώτη τετράχρονη αποστολική Περιοδεία έχει με τη χάρη του Θεού ολοκληρωθεί. Το φως του Χριστού, που άναψαν οι απόστολοι στη χλιοβοασανισμένη γη της Κύπρου και στα αιματοβαμμένα χώματα της Μικρασίας, παρ' όλους τους σκληρούς διωγμούς και τις αδυσώπητες ιστορικές καταγίδες που ακολούθησαν, δεν έσβησε. Ζει και θα ζει!..

Β' Ιεραποστολική Περιοδεία

Μικρά Ασία

Άνοιξη του 49 μ. Χ. Ο Απόστολος Παύλος ξεκινά και πάλι από την Αντιόχεια της Συρίας με συνοδοιπόρο τον Σίλα αυτή τη φορά για τη δεύτερη αποστολική του περιοδεία. Στόχος του να στηρίξει τις Εκκλησίες που ίδρυσε στην πρώτη περιοδεία του, μα και να προχωρήσει μακρύτερα. Σαν χρυσοφτέρουγος αετός να πετάξει όπου το Πνεύμα του Θεού τον καλέσει. Μετά από την Ταρσό, τη γενέτειρα του Παύλου, οι δυο απόστολοι προχωρούν στη Δέρβη και κατόπιν στα Λύστρα. Κι εδώ γίνονται τρεις! Ο Τιμόθεος, το νεαρό

παλληκάρι με τα αστραφτερά μάτια και την αγνή καρδιά, παίρνει τη μεγάλη απόφαση να αφιερώσει την ανθισμένη νιότη του μα κι όλη τη ζωή του στο δύσκολο αλλά και τόσο τιμημένο έργο της ιεραποστολής. Δάκρυα συγκίνησης μα και χαράς κυλούν στα μάτια της ευλαβικής μητέρας του, της Ευνίκης, ενώ η σεβαστή γιαγιά του, η Λωίς, καμαρώνει με σεμνή περηφάνεια τον δοσμένο στον Χριστό εγγονό της. Η επιμελής ανατροφή που και οι δυο τους του πρόσφεραν διδάσκοντάς τον «από βρέφους τα ιερά γράμματα» (Β' Τιμ. 3, 15) δίνει τώρα γλυκούς καρπούς. Ο Τιμόθεος θα είναι στο εξής ο αφοσιωμένος συνεργάτης του μεγαλόπνοου αποστόλου των εθνών, θα συντονίζει τους παλμούς της καρδιάς του στα γενναία ιεραποστολικά οράματα του εμπνευσμένου διδασκάλου του, μα και θ' ακολουθεί τα ματόβρεκτα βήματά του σε δρόμους μαρτυρικούς.

Η ευλογημένη ιεραποστολική τριανδρία –Παύλος, Σίλας, Τιμόθεος– διασχίζει τις μικρασιατικές επαρχίες της Γαλατίας, της Φρυγίας και της Μυσίας, ενισχύοντας στην πίστη και στην αρετή τις κατά τόπους Εκκλησίες. Έχουν σκοπό να προχωρήσουν βορειότερα, στη Βιθυνία, αλλά το Πνεύμα το Άγιο τους καθοδηγεί προς την ελληνική γη. Στην Τρωάδα, τη χλιοτραγουδημένη Τροία του Ομήρου, μια έκτακτη ευλογία τούς προσμένει. Οι τρεις γίνονται τέσσερις! Προστίθεται στην αγία ομάδα των φλογερών εργατών του Ευαγγελίου ο Λουκάς, ταλαντούχος ιατρός, με άριστη ελληνική παιδεία, μα πάνω απ' όλα με πνεύμα θυσίας και αυταπαρνήσεως. Την ουρανόσταλη ευλογία διαδέχεται μήνυμα θεόπνευστο: Ένας Μακεδόνας άνδρας εμφανίζεται σε όραμα στον Παύλο και τον καλεί: «Διάβάς εις Μακεδονίαν βοήθησον ημίν!» (Πράξ. 16, 9). «Πάυλε, η γη της Μακεδονίας, η γη της Ελλάδας, δίψα για το ζωντανό νερό της χριστιανικής διδασκαλίας. Έλα να μας βοηθήσεις!».

(Συνεχίζεται)

(Αρχιμ. Ανδρέα Περδίκη,
εκδ. Ορθ. Ιεραπ. Αδελφότητος
«Ο Καλός Ποιμήν», Λευκωσία 2014)

ΑΓ. ΛΟΥΚΑΣ

ΕΠ. ΣΥΜΦΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ο άγ. Λουκάς (Βαλεντίν Βόινο-Πασενέτσκι) γεννήθηκε το 1877 στην Κριμαία. Σπούδασε ιατρική. Παντρεύτηκε κι απέκτησε τέσσερα παιδιά. Εργάστηκε ως χειρουργός με τόσο μεγάλη επιτυχία, που η φήμη του εξαπλώθηκε γρήγορα. Ασχολήθηκε με την τοπική αναισθησία και τις πυογόνες λοιμώξεις. Το 1917 εξελέγη καθηγητής του Πανεπιστημίου της Τασκένδης, αλλά, λόγω του άθεου κομμουνιστικού καθεστώτος, συνελήφθη από την αστυνομία. Η σύζυγός του αρρώστησε και πέθανε. Βλέποντας την πίστη του ο αρχιεπ. Ιννοκέντιος του πρότεινε να γίνει ιερέας, κάτι που πραγματοποιήθηκε το 1900. Το 1923 χειροτονήθηκε επίσκοπος παίρνοντας το όνομα του ευαγγελιστή και ιατρού Λουκά. Τότε κατηγορήθηκε για προδοσία. Οι αρχές τον φυλάκισαν υπό άθλιες συνθήκες στη Μόσχα. Η κατάσταση της υγείας του επιδεινώθηκε. Ύστερα τον εξόρισαν στη Σιβηρία και αργότερα και πέρα από τον Αρκτικό κύκλο, όπου κατά το χειμερινό ηλιοστάσιο ο ήλιος δεν ανατέλλει. Ασθένησε επικίνδυνα. Όταν επέστρεψε στην Τασκένδη βρέθηκε ξανά υπό φυλάκιση για έναν χρόνο. Γενικά στη ζωή του ο άγιος πέρασε μια μακρά περίοδο σοβαρών δοκιμασιών, ενώ το κόμμα τον βασάνιζε για να εγκαταλείψει την ιεροσύνη. Αν και τυφλός, στην αρχή μερικά και αργότερα πλήρως, και διαρκώς εξόριστος, δεν σταμάτησε να προσφέρει τις υπηρεσίες του στα νοσοκομεία, ακόμα και κατά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο, και να ποιμαίνει τον λαό του Θεού. Δημιούργησε το πρώτο τμήμα πυογόνων λοιμώξεων σε όλη την Ε.Σ.Σ.Δ., ενώ οι επιστημονικές του εργασίες ήταν πολύ σημαντικές για την ιατρική. Το 1947 έγινε Επίσκοπος Συμφερουπόλεως. Στις 11 Ιουνίου 1961 έληξε η αγιασμένη και βασανισμένη επίγεια ζωή του. Το 1995 ανακηρύχθηκε Άγιος, ενώ στην ανακομιδή των λειψάνων του διαχύθηκε άρρητη ευωδία και βρέθηκαν άφθαρτα τα μάτια του, ο εγκέφαλος, οι πνεύμονες και η καρδιά του. Άπειρα είναι τα θαύματα του και οι θεραπείες που επιτελεί μέχρι και σήμερα. Εορτάζεται στις 11 Ιουνίου, επέτειο της κοίμησής του.

ΑΠ. & ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Ο απόστολος και ευαγγελιστής Ιωάννης, γιος του Ζεβεδαίου και της Σαλώμης, ήταν ένας από τους μαθητές του Κυρίου, συγγραφέας του τετάρτου Ευαγγελίου, καθώς και του βιβλίου της Αποκαλύψεως και τριών Επιστολών. Ονομάστηκε Θεολόγος εξαιτίας των υψηλών θεολογικών νοημάτων που περιέχει το Ευαγγέλιό του και συγκεκριμένα της σημαντικής Χριστολογίας που ανέπτυξε. Ο Ιωάννης υπήρξε από τους πλέον αγαπημένους μαθητές του Κυρίου. Είναι ο Ευαγγελιστής της Αγάπης, όχι μόνο γιατί αναφερόταν συνεχώς στην αγάπη, αλλά κυρίως γιατί την βίωνε και την εξέφραζε. Τα λόγια που συνεχώς έλεγε ήταν «Τεκνία, αγαπάτε αλλήλους», δηλ. «Παιδιά μου, να αγαπάτε ο ένας τον άλλο». Ήταν ο μόνος από τους 12 μαθητές που ακολούθησε τον Διδάσκαλο μέχρι τον Γολγοθά και τον Σταυρό, όπου μάλιστα είχε την τιμή να του εμπιστευτεί ο Κύριος την Παναγία Μητέρα του. Μετά την Πεντηκοστή τού έλαχε ο κλήρος να πάει στη Μ. Ασία που ήταν βυθισμένη στην ειδωλολατρία. Στην Έφεσο, ύστερα από τρεις μήνες σκληρής εργασίας, ο Ιωάννης ανέστησε με την προσευχή του τον γιο του Διοσκουρίδου, τον οποίο έπνιξε στο λουτρό ακάθαρτο πνεύμα και στη συνέχεια ανέστησε και τον ίδιο τον άρχοντα που είχε πεθάνει από την θλίψη του. Μετά από αυτό το γεγονός πολλοί Εφέσιοι έγιναν χριστιανοί ακούγοντας το κήρυγμά του. Όμως ειδωλολάτρες τον ανέφεραν στον Ρωμαίο αυτοκράτορα Δομετιανό, ο οποίος τον βασάνισε και τον εξόρισε στην Πάτμο. Εκεί, ζώντας μέσα σε μία σπηλιά, ο Ιωάννης έγραψε το βιβλίο της Αποκαλύψεως, όπως του το φανέρωσε ο Κύριος. Αφού επέστρεψε στην Έφεσο σε ηλικία περ. 100 ετών (105 με 106 μ.Χ.). εκοιμήθη. Σύμφωνα με την παράδοση ο Άγ. Ιωάννης μετέστη μετά την κοίμησή του. Η μνήμη του μεγάλου αποστόλου τιμάται στις 8 Μαΐου.

Μ.-Α. Ανδρέου & Δ. Κόντη, Α' Λυκ.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΧΑΡΑΣ

Το **1ο Βραβείο Ταινίας** και το **1ο Βραβείο Τραγουδιού** στον **Πανελλήνιο Διαγωνισμό 2019** για τον **Ποντιακό Ελληνισμό** κέρδισαν τα Εκπαιδευτήριά μας!!!

Η ταινία έχει τίτλο **«Το νανούρισμα που ξυπνούσε»** και προβάλλεται στο youtube. Βασίστηκε σε σενάριο του καθηγητή μας **κ. Αργ. Μποζίκας**, ερμηνεύεται επάξια από συμμαθητές μας και τα γυρίσματα έκανε η καθηγήτριά μας **κ. Ελ. Σεϊτανίδη** με τον σύζυγό της **κ. Μιλτ. Βλάχο**.

Το τραγούδι έχει τίτλο **«Του Πόντου το προσφυγικό»**. Στίχοι: **κ. Αργ. Μποζίκας**. Μουσική: **κ. Αργ. Μποζίκας & κ. Φρ. Ζωγόγιαννη**. Απέδωσαν οι συμμαθητρίες μας **Σωτ. Βιώνη & Νεκτ. Τομαρά**, με συνοδεία μουσικών οργάνων από καθηγητές μας.

Πολλά συγχαρητήρια στους φανερούς και αφανείς συντελεστές! Διαβάστε περισσότερα στο άρθρο της εφημ. «Η Φωνή της Κορινθίας» στο παρόν τεύχος.

Η σχολική μας κοινότητα έκανε μια Παρασκευή της Μ. Σαρακοστής τους Χαιρετισμούς της Παναγίας σε εκκλησάκι κοντά στο σχολείο. Η κοινή προσευχή όλων των παιδιών και των καθηγητών έκανε την ακολουθία διαφορετική. Νιώσαμε πολύ γαλήνια στην κατανυκτική ατμόσφαιρα που δημιουργήθηκε και ευχόμαστε να συνεχίσουμε την ομαδική προσευχή και σε άλλες εορτές.

Αλλά και σε Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία συμμετείχαμε οι μαθητές της Α' Λυκείου και ήταν μια ξεχωριστή ευκαιρία συμμετοχής στη λειτουργική ζωή της Εκκλησίας. Καθώς μάλιστα η ακολουθία έγινε στην Ι. Μονή Ταξιαρχών Ν. Επιδαύρου, δεχτήκαμε και τη ζεστή φιλοξενία των μοναχών, που πάντα μας περιποιούνται με το παραπάνω.

Η φιλόλογος-τ. Λυκειάρχης **κ. Επ. Μιχαηλίδου** επισκέφτηκε το Σχολείο μας και μας έκανε μία εμπνευσμένη ομιλία με τίτλο «Η γυναίκα στην Επανάσταση του 1821». Με τη βαθιά γνώση της, με τον άμεσο και χειμαρρώδη λόγο της, με την πλούσια παιδαγωγική της εμπειρία άνοιξε τις

καρδιές μας και μας γέμισε θαυμασμό, αγάπη και περηφάνια για την ελληνίδα γυναίκα που άντεξε τα βαριά δεινά και μεγαλούργησε στη λευτεριά. Την ευχαριστούμε και την περιμένουμε ξανά!

και δημιουργίας

μ. Απριλίου-Μαΐου-Ιουνίου 2019

Στο μυστήριο της ι. Εξομολόγησης μας δόθηκε από το Σχολείο η δυνατότητα να συμμετέχουμε, εν όψει της προετοιμασίας μας για την εορτή του Πάσχα. Ευχαριστούμε γι' αυτό τη Δ/ση του Σχολείου. Πολλοί μαθητές προσερχόμαστε και παίρνουμε κάθε φορά την ευλογία του μυστηρίου.

Ο Ρητορικός Όμιλος των Εκπαιδευτηρίων μας συμμετείχε σε φιλικούς Ρητορικούς Αγώνες που διοργάνωσαν τα Εκπαιδευτήρια «Ελληνική Παιδεία» στην Αθήνα. Τα μέλη του Ομίλου μας διατηρούνται σε εγρήγορση και συνεχή εξάσκηση σχεδόν όλο τον χρόνο κατακτώντας θέση στην πρώτη τριάδα της επίσημης διοργάνωσης στην Πελοπόννησο.

Η εκδρομή στο Δάσος Φολόης στην Ηλεία ήταν ειδικά αφιερωμένη στα μέλη της Περιβαλλοντικής Ομάδας. Και, φυσικά, τη χάρηκαν πολύ! Βόλτα σε ένα τεράστιο δάσος, δράσεις, παιχνίδια και πικ νικ σε πρωινό καθημερινής είναι σίγουρα ό,τι εύχεται ο κάθε μαθητής! Ενημερωθείτε σχετικά στο Περιβαλλοντικό του παρ. τεύχους.

Επίσκεψη στο εργοστάσιο της Calpak στην ευρύτερη περιοχή μας πραγματοποίησε η Β' Γυμν. στα πλαίσια του μαθ. της Τεχνολογίας με τον υπεύθυνο καθηγητή κ. Χρ. Μουτεβελή. Πολύ εντυπωσιακό να γνωρίζεις από κοντά την οργάνωση και την τεχνολογία που έχει αναπτύξει η επιχείρηση αυτή, που δημιουργήσαν και λειτουργούν δυναμικοί Έλληνες επιστήμονες.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΧΑΡΑΣ

Λίγες μέρες πριν το Πάσχα, στην Κροκίδειο Αίθουσα παρακολουθήσαμε την ομιλία ενός ξεχωριστού ανθρώπου, του συγγραφέα Κλάους Κένεθ. Ο Κένεθ μάς περιέγραψε τις έντονα άσχημες εμπειρίες και αβάστακτες δυσκολίες που πέρασε στην πολυτάραχη ζωή του, πώς αναζήτησε τον Θεό μέσα στις άλλες θρησκείες και πώς τελικά γνώρισε τον Χριστό ως Σωτήρα του μέσα στην Ορθοδοξία χάρη στον πνευματικό του Γέροντα Σωφρόνιο του Έσσεξ. Ο γέροντας Σωφρόνιος τον παρότρυνε να αφοσιωθεί στη διάδοση της αλήθειας του Ευαγγελίου και δια σάλπιση της ευτυχίας που αντλεί από αυτήν και να βοηθήσει τους ανθρώπους να γνωρίσουν την ορθόδοξη πίστη. Ο Κένεθ, με μοναδικό τρόπο, με ζήλο και πειθώ αυτό το έχει κάνει πράξη ζωής μέσα από τα βιβλία του, τις ομιλίες του και τα τραγούδια του. Ήταν μια εμπειρία πολύ δυνατή, σχεδόν καθηλωτική, που μας άνοιξε πνευματικό ορίζοντα.

Μια διήμερη εκδρομή στο Πήλιο ήταν ένα πολύ ευχάριστο διάλειμμα λίγο πριν το τέλος της σχολικής χρονιάς. Η επιλογή δεν ήταν τυχαία. Το Πήλιο ξεχωριστό, γνωστό από την Ελληνική Μυθολογία ως τόπος κατοικίας των Κενταύρων και θερινή κατοικία των ολύμπιων θεών. Σύμφωνα με τον μύθο εδώ ζούσε ο Κένταυρος Χείρωνας, που με τις γνώσεις του στη βοτανολογία γιάτρυνε απλούς ανθρώπους αλλά και ημίθεους με τα 2.000 είδη βοτάνων της περιοχής, κάποια από τα οποία γνωρίσαμε στο ΚΠΕ Μακρινίτσας. Διανυκτερεύσαμε σε ένα από τα χωριά του Πηλίου, την Τσαγκαράδα. Οι εντυπώσεις μας ήταν οι καλύτερες. Σκαρφαλωμένη σε καταπράσινη πλαγιά με θέα το Αιγαίο, λιθόστρωτα δρομάκια, σπίτια χτισμένα με την πηλιορείτικη αρχιτεκτονική και παραδοσιακούς ξενώνες. Σε έναν τέτοιο ξενώνα μείναμε κι εμείς. Την επόμενη μέρα εξερευνήσαμε το χωριό. Ήταν πράγματι υπέροχο! Μέσα στο πράσινο, γεμάτο από βαθύσκιωτες καστανιές και πελώρια πλατάνια. Ένα από αυτά, στην πλατεία της Αγ. Παρασκευής, είναι χιλίων ετών και έχει διάμετρο 14 ολόκληρα μέτρα! Όπου και να κοιτούσαμε γύρω μας, γαλήνευε η ψυχή μας. Άνοιξη και η φύση στα καλύτερά της. Την επόμενη μέρα χαρήκαμε και την έκπληξη να μπορεί όποιος ήθελε να κάνει μπάνιο στη φημισμένη θάλασσα του Αγ. Ιωάννη! Κάτι που, βέβαια, έκαναν πολύ ευχαρίστως οι πιο τολμηροί...

και δημιουργίας

μ. Απριλίου-Μαΐου-Ιουνίου 2019

Στην τελετή λήξης της σχολ. χρονιάς, που έγινε την τελευταία ημέρα πριν την εξεταστική περίοδο, το Σχολείο μας πρωτοτύπησε. Οι καθηγητές μάς είχαν ετοιμάσει παρουσίαση με εικόνες από τις περισσότερες φετινές εκδηλώσεις. Αυτό μας άρεσε πολύ. Σαν σε κινηματογραφική ταινία πέρασαν από μπροστά μας όλες οι όμορφες στιγμές που ζήσαμε και νιώσαμε σαν να τις ξαναζήσαμε: εκδρομή στην Ιταλία, δράσεις με την Ομάδα της Περιβαλλοντικής, ημερήσιες εκδρομές, συναυλία στο Μέγαρο Μουσικής, ομιλίες, αθλοπαιδιές. Κάτι που έκανε όμως την φετινή τελετή ιδιαίτερη ήταν ότι

μετά τη σκυτάλη πήρε η Ομάδα της Ρητορικής, κάνοντας μπροστά μας έναν ζωντανό ρητορικό αγώνα. Μάλιστα το αποτέλεσμα αφέθηκε στην κρίση του κοινού που παρακολουθούσε. Συνειδητοποιήσαμε τη δύναμη του λόγου, τον τρόπο του να πείθει σωστά. Στο τέλος μας κέρασαν παγωτά και κρύα αφεψήματα από τα αρωματικά φυτά του Σχολικού Κήπου που φροντίζουν τα μέλη της Περιβαλλοντικής και ανταλλάξαμε ευχές για καλή δύναμη στις εξετάσεις. Η χρονιά τελείωνε και πίσω της άφηνε τα ίχνη όμορφων αναμνήσεων...

Οι μικροί «μαθητές» του Παιδικού Σταθμού των Εκπ/ρίων μας γιόρτασαν κι αυτοί τη λήξη της φετινής σχολ. χρονιάς παρουσιάζοντας σε γονείς και φίλους ένα χαρούμενο, «δρoσερό» μουσικοκινητικό δρώμενο και χορούς για τη φιλία στη θάλασσα, δείχνοντας πως, μετά τους κόπους τους για τα επιτεύγματα που πέτυχαν όλους τους σχολικούς μήνες, είναι κι αυτοί έτοιμοι να ξεκουραστούν και να χαρούν τις διακοπές στη φύση...

Τα θερμά μας συγχαρητήρια εκφράζουμε στη συμμαθήτριά μας **Ανθία Κουργιαλή (Γ' Λυκ.)** για τη **Βράβευση του Διηγημάτος της για τον Ποντιακό Ελληνισμό από την Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών!**

**Οι Παρατηρητές: Κατερίνα Νόσση, Α' Γυμν.
& Γιάν. Τσουρουφλής, Α' Λυκ.**

Α'

-Φτάνει, γιαγιά, δεν θέλω να ακούσω άλλα παραμύθια για μάγους, μάγισσες δράκους, βασιλιάδες και βασίλισσες! Θέλω κάτι πραγματικό... Θέλω την δική σου ιστορία. Άνοιξε και σκάλισε τα συρτάρια του μυαλού σου και πες την μου, είπε το μικρό εγγονάκι.

-Παιδί μου, αποκριθήκε η γιαγιά, η ιστορία μου είναι για μεγάλους. Δεν κάνει να την μαθαίνουν μικρά παιδιά σαν κι εσένα, γιατί ξεχειλίζει από αγριότητα και απανθρωπιά. Θέλει πολύ κουράγιο για να την ακούσει κανείς. Ο πόλεμος σε κάνει θεριό!... Αν, όμως, νομίζεις πως έχεις πια μεγαλώσει αρκετά και πως είσαι έτοιμος να την ακούσεις, δεν θα σου χαλάσω χατίρι.

-Ναι, γιαγιά μου, θέλω πια να τη μάθω! Είμαι έτοιμος να ακούσω!

-Τότε, ας αρχίσουμε!

Μια φορά κι έναν καιρό..., αλλά, τι λέω; Η ιστορία της πατρίδας μου είναι πέρα για πέρα αθηδινή, οπότε το «μια φορά κι έναν καιρό» δεν της ταιριάζει! Θα σε ταξιδέψω στην πραγματικότητα, πολύ πίσω στον χρόνο, τότε που οι άνθρωποι δεν ήξεραν ακόμη να γράφουν...

Η ιστορία της Κύπρου αρχίζει από την 6η χιλιετία π.Χ. Όμως ίχνη ανθρώπινης παρουσίας στο νησί υπάρχουν και παλιότερα. Αυτό που έκανε σημαντική την Κύπρο στην

αρχαιότητα, πέρα από τη γεωγραφική της θέση, είναι η ανακάλυψη πλούσιων κοιτασμάτων χαλκού την 3η χιλιετία π.Χ. Ο χαλκός, σημαντικότατο μέταλλο για την εποχή, που πιθανότατα έδωσε και το όνομά του στην Κύπρο, έγινε ο λόγος να αναπτύξει το νησί εμπορικές σχέσεις με όλο τον αρχαίο κόσμο. Η Κύπρος πλούτιζε για αιώνες ως κύριο εξαγωγικό κέντρο χαλκού. Η εγκατάσταση εκεί Μυκηναίων και

Αχαιών τον 15ο αιώνα π.Χ. συνέβαλε, ώστε να γίνει η Κύπρος σημαντικό κέντρο του Ελληνικού πολιτισμού. Οι Αχαιοί ίδρυσαν σ' αυτήν ελληνικά βασίλεια κατά το Μυκηναϊκό πρότυπο και εισήγαγαν την ελληνική γλώσσα και θρησκεία, καθώς και τον ελληνικό τρόπο

πο ζωής. Γι' αυτό, ήδη από εκείνη την εποχή μπορούμε να μιλάμε για μια ελληνική Κύπρο.

-Γιαγιά, τόσο αρχαία είναι λοιπόν η Κύπρος;

-Ναι, παιδί μου! Κι έχω κι άλλα να σου πω για την ιστορία της κατά την αρχαιότητα.

-Ωραία, ησυχάζω για να συνεχίσεις.

-Άκου, καμάρι μου:

Η Κύπρος δεν ήταν πολύ γνωστή στην αρχαιότητα μόνο για τα χαλκωρυχεία αλλά και για τα πλούσια δάση της. Η Κυπριακή ξυλεία χρησίμευε για πρώτη ύλη σε όλους

τους μεγάλους στόλους της εποχής. Ο φυσικός πλούτος της Κύπρου και η στρατηγική της θέση την έκαναν μήλο της έριδας ανάμεσα σε όλες τις δυνάμεις της Μέσης Ανατολής στην αρχαιότητα. Η Κύπρος κατακτήθηκε διαδοχικά από τους Ασσύριους, τους Αιγύπτιους και τους Πέρσες. Όμως, κατόρθωσε να διατηρήσει τη γλώσσα και την πολιτιστική της κληρονομιά άθικτη.

-Μπράβο της, είπε με θαυμασμό το εγγονάκι.

-Από τον 5ο αιώνα π.Χ. η Αθήνα διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στα πράγματα της Κύπρου, συνεργαζόμενη στενά με τα Κυπριακά βασίλεια. Κατά την περίοδο αυτή, Βασιλιάς της Σαλαμίνας στην Κύπρο ήταν ο Ευαγόρας, ένας από τους γνωστότερους Κύπριους βασιλιάδες.

-Γιαγιά, ο βασιλιάς αυτός είχε το όνομά μου!

-Ναι, παιδί μου, ο βασιλιάς Ευαγόρας ήταν γενναίος πολεμιστής και ελπίζουμε να γίνεις κι εσύ έτσι σαν θα μεγαλώσεις!

-Αχ, μακάρι, γιαγιά μου...

-Συνεχίζω:

Ο Μέγας Αλέξανδρος απελευθέρωσε την Κύπρο από τους Πέρσες που την είχαν καταλάβει. Τα χρόνια των διαδόχων του Μεγάλου Αλεξάνδρου η Κύπρος έγινε ένα από τα σημαντικότερα κέντρα της Αυτοκρατορίας των Πτολεμαίων της Αιγύπτου. Αργότερα, το 58 π.Χ. η Κύπρος κατακτήθηκε από τους Ρωμαίους. Τόσο στην Πτολεμαϊκή όσο και στη Ρωμαϊκή περίοδο, το ιερό της Αφροδίτης στην Πάφο ήταν το κέντρο της εθνικής, θρησκευτικής και πολιτιστικής ζωής της Κύπρου. Το 45 μ.Χ. ήρθε ο χριστιανισμός στο νησί με τους Αποστόλους Παύλο και Βαρνάβα. Ο Απόστολος Βαρνάβας είναι ο ιδρυτής της Εκκλησίας της Κύπρου.

Ας περάσουμε τώρα σε μία άλλη μεγάλη

εποχή του Ελληνισμού. Μήπως ξέρεις ποια είναι;

-Μα και βέβαια ξέρω! Είναι η Βυζαντινή εποχή.

-Πολύ σωστά. Άκου τι έγινε τότε...

Το 330 μ.Χ. με τη διαίρεση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας

σε δυτική και ανατολική, η Κύπρος έγινε επαρχία της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και ακολούθησε τους επόμενους αιώνες την ίδια τύχη με τον υπόλοιπο Ελληνορθόδοξο κόσμο. Η Βυζαντινή περίοδος άφησε μια πλούσια καλλιτεχνική και αρχιτεκτονική κληρονομιά στην Κύπρο.

Από εδώ και πέρα, παιδί μου, αρχίζουν οι αλληπάλληλες κατακτήσεις της μεγαλονήσου... Κατά τη διάρκεια των Σταυροφοριών, η Κύπρος κατακτήθηκε από τον Βασιλιά της Αγγλίας Ριχάρδο τον Λεοντόκαρδο, όταν αυτός πέρασε από την Κύπρο και κατευθυνόταν στους Αγίους Τόπους. Ο Ριχάρδος μεταβίβασε την Κύπρο στο Τάγμα των Ναϊτών Ιπποτών. Οι Ναΐτες Ιπότες, εξασφαλίζοντας την Ρόδο, πούλησαν το νησί στους Γάλλους Λουζινιανούς, που ίδρυσαν ένα φεουδαρχικό βασίλειο κατά το πρότυπο των δυτικών βασιλείων. Η Φραγκοκρατία στην Κύπρο κράτησε μέχρι το 1489, όταν το Λουζινιανικό Βασίλειο πέρασε στη δικαιοδοσία της Βενετσιάνικης Δημοκρατίας. Η Βενετία κράτησε την Κύπρο μέχρι την κατάκτησή της από την Οθωμανική αυτοκρατορία το 1571.

(Συνεχίζεται.)

**Μαρία-Ανδρομάχη Ανδρέου,
Α' Λυκείου, 04/02/2019**

► Τα χαρακτηριστικά της αληθινής φιλίας είναι πολλά: η ανιδιοτέλεια, ο σεβασμός, η αλληλοβοήθεια, η εμπιστοσύνη, η κατανόηση, η εχεμύθεια, η ειλικρίνεια, η αγάπη και η αυτοθυσία. Ο αληθινός φίλος χαίρεται με τη χαρά του φίλου του και στενοχωριέται με τη λύπη του. Στηρίζει και συμπαραστέκεται στον φίλο του χωρίς να περιμένει ανταλλάγματα και χωρίς να έχει κάποιο συμφέρον, όπως ο Δάμων, που δέχτηκε να μπει ως εγγυητής και να φυλακιστεί για τον φίλο του έως ότου αυτός επιστρέψει. Η πραγματική φιλία είναι το δώρο της ψυχής. Είναι ένα υπέροχο τριαντάφυλλο χωρίς αγκάθια.

Δήμητρα Γεωργίου

► Κατά τη γνώμη μου είναι πολύ δύσκολη η αληθινή φιλία. Σπάνια θα βρεις αληθινούς φίλους. Η αληθινή φιλία είναι να χαίρεσαι στις χαρές και να λυπάσαι στις λύπες του φίλου σου. Να τον εμπιστεύεσαι με «κλειστά μάτια» και να μην του κρύβεις μυστικά. Ο Δάμων και ο Φιντίας είναι υπόδειγμα αληθινής φιλίας.

Φώτης Γκοσδής

► Για να είναι αληθινή μία φιλία χρειάζονται πολλά πράγματα. Μερικά από αυτά είναι: Η ειλικρίνεια ανάμεσα στους φίλους. Οι καλές διαθέσεις μεταξύ τους. Η στοργή του ενός για τον άλλον. Να θέλει ο ένας την ευτυχία του άλλου. Να τον διορθώνει στα λάθη. Να είναι παρών εκεί που τον χρειάζεται ο άλλος. Να τον στη-

Ποια είναι η α

(Μαθητών Α

ρίζει σε κάθε δυσκολία. Να συγχωρεί. Να κάνει τον άλλο να θέλει να γίνει καλύτερος.

Χρήστος Γκότσης

► Ένας αληθινός φίλος πρέπει να εμπιστευτεί, να χαίρεται στις χαρές και να λυπάται στις στενοχώριες του φίλου του. Πρέπει να θυσιάζεται ο ένας για τον άλλον, ό,τι κι αν συμβεί. Όπως ο Φιντίας προσπάθησε να πεθάνει αυτός παρά ο φίλος του. Έτσι κι εμείς πρέπει να κάνουμε το ίδιο.

Αχιλλέας Κατσιλιέρης

► Τα χαρακτηριστικά της αληθινής φιλίας κατά τη γνώμη μου είναι να νοιάζεσαι πραγματικά για τον άλλον, να χαίρεσαι με τις επιτυχίες του και να στενοχωριέσαι κι εσύ με τις αποτυχίες του. Να σέβεσαι τον φίλο σου και να τον αγαπάς χωρίς κανένα συμφέρον. Να τον βλέπεις να χαμογελάει και να είσαι δίπλα του σε κάθε σημαντική στιγμή της ζωής του. Ένα παράδειγμα πραγματικής φιλίας είναι ο Δάμων και ο Φιντίας, δύο ξεχωριστοί και αχώριστοι φίλοι. Η φιλία τους ήταν τόσο δυνατή, που δεν λύγισε ακόμα και μπρο-

Αληθινή φιλία: (Παρασίου)

στά στον θάνατο.

Δέσποινα Κοκκίνου

► Η φιλία είναι ένας ισχυρός δεσμός που αναπτύσσεται μεταξύ δύο ή περισσότερων ανθρώπων. Η αληθινή φιλία χαρακτηρίζεται από ανιδιοτέλεια, αλληλεγγύη και

δοτικότητα και είναι απαλλαγμένη από εγωισμούς και προσωπικά συμφέροντα. Δύο αληθινοί φίλοι υπήρξαν ο Δάμων και ο Φιντίας, που ήταν έτοιμοι να θυσιάσουν τη ζωή τους ο ένας για τον άλλον. Η θυσία τους θα ήταν απόδειξη της φιλίας τους. Ο θάνατος δεν τους τρόμαξε, γιατί δεν λύγισαν στον πέλεκυ, αλλά απαιτήσαν να δεχτεί ο τύραννος Διονύσιος τη θυσία τους.

Νίκη Μπουχούτσου

► Πραγματικός φίλος είναι αυτός που θα σε στηρίξει και θα σε ενθαρρύνει στις δύσκολες στιγμές σου. Είναι αυτός που θα μείνει μαζί σου και στα καλά και στα κακά που θα συμβούν στη ζωή σου. Είναι εκείνος που ύστερα από μία σύγκρουση θα σε συγχωρέσει. Πραγματική φιλία είχαν μεταξύ τους ο Δάμων και ο Φιντίας,

που έφτασαν μέχρι και να θυσιάσουν για τον άλλο.

Κατερίνα Νόσση

► Για να υπάρξει μία αληθινή φιλία μεταξύ δύο ανθρώπων πρέπει ο καθένας να είναι σε θέση να θυσιάσει ακόμη και τη ζωή του για τον φίλο του. Να είναι δίπλα του ειδικά στις δύσκολες στιγμές και να του συμπαραστέκεται. Να έχει μέσα του μόνο αγάπη και όχι ζήλια για τον άλλον, όπως για παράδειγμα ο Δάμων και ο Φιντίας, που μάλωνα για το ποιος θα θυσιάσει τη ζωή του για να σωθεί ο άλλος. Μόνο έτσι μπορεί να υπάρξει πραγματική φιλία.

Ελένη Παλαιτσάκη

► Κάθε φιλία βασίζεται στην ακλόνητη και αμοιβαία αγάπη και εμπιστοσύνη που νιώθουν δύο φίλοι. Η αποδοχή και παράλληλα η προσπάθεια υπέρβασης των ελαττωμάτων ενός φίλου δείχνει την αφοσίωσή του προς αυτόν. Για να αναπτυχθούν αυτά τα συναισθήματα είναι αναγκαία η ειλικρίνεια και η απουσία ζήλιας από ανάμεσά τους. Τέλος, ο φίλος δεν πρέπει να εκμεταλλεύεται τον φίλο του λόγω αλαζονείας και συμφέροντος. Μία φιλία με αυτά τα χαρακτηριστικά μπορεί να νικήσει τα κάθε είδους εμπόδια που εμφανίζονται στη ζωή.

Βασιλική Χουρσαλά

Επισκέψεις & δραστηριότητες

Δάσος Φολόης

Με την Περιβαλλοντική Ομάδα πήγαμε μία αξέχαστη εκδρομή στο Δάσος Φολόης, στα όρια των νομών Ηλείας και Αχαΐας, νοτιοδυτικά του βουνού Ερύμανθος. Είναι ένα από τα σπανιότερα δρυοδάση της Ευρώπης, μοναδικό στα Βαλκάνια. Η θέα του είναι πραγματικά μαγευτική. Το Δάσος πήρε το όνομά του από τον βασιλιά των Κενταύρων Φόλο, φίλο του Ηρακλή. Κυριαρχούν οι ευθύκορμες βελανιδιές, που καλύπτουν έκταση πολλών χιλιάδων στρεμμάτων.

Ο ξεναγός μας ήταν πολύ ευγενικός και κατατοπιστικός. Αρχικά μας οδήγησε στο ΚΠΕ, όπου μας παρουσίασε με λεπτομέρειες την χλωρίδα και την πανίδα της περιοχής. Έπειτα κάναμε περιήγηση στο υπέροχο αυτό δάσος, εξερευνώντας όλα τα δέντρα, τα λουλούδια και κάθε τι άλλο που συναντήσαμε στην πορεία μας. Πραγματικά, το δάσος μοιάζει να έχει ξεπηδήσει από έναν παραμυθένιο κόσμο. Αργότερα παίξαμε πολύ ωραία παιχνίδια και στο τέλος

φάγαμε με απίστευτη όρεξη! Γυρίσαμε στα σπίτια μας ανανεωμένοι από την επαφή με τη φύση, με υπέροχες εμπειρίες!..

Μακρυνίτσα Πηλίου

Μία διήμερη εκδρομή στη φύση! Και το Πήλιο είναι το ιδανικό μέρος για να αναδειξει την ομορφιά της! Θάλασσα και βουνό σε απίστευτο συνδυασμό! Τον Μάιο, λοιπόν, εξερευνήσαμε τα χωριά του, ένα εκ των οποίων είναι η Μακρυνίτσα.

Εκεί επισκεφτήκαμε ένα επιβλητικό αρχοντικό, το οποίο φιλοξενούσε το τοπικό Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης. Ξεναγηθήκαμε στους χώρους του και στον πάνω όροφο μας παρουσιάστηκε το περιβαλλοντικό πρόγραμμα «Μια πηλιορείτισσα γιαγιά θυμάται ...βότανα διά πάσα νόσο». Μέσα σε αυτό αναφέρθηκαν όλα σχεδόν τα βότανα της περιοχής καθώς και οι ιδιότητές τους. Ιδιαίτερη εντύπωση μας προξένησε το γεγονός ότι κάθε φυτό είχε πολλές ευερ-

για ...Περιβαλλοντικά Ενδιαφέροντα!

γετικές ιδιότητες για τον ανθρώπινο οργανισμό και πως για κάθε πάθηση υπάρχει μία ...φυσική λύση! Θαυμάσαμε το γεγονός πως ο Θεός έχει προνοήσει για τον άνθρωπο εμπλουτίζοντας το φαρμακείο της φύσης με κάθε τι ωφέλιμο για μας... Μάθαμε επίσης να ξεχωρίζουμε το αφέψημα από το έγχυμα. Φεύγοντας, οι υπεύθυνοι μας έδωσαν ως ενθύμιο μερικά από αυτά τα τοπικά βότανα.

Ολοκλήρωση του Προγράμματος

Στις τελευταίες συναντήσεις της Περιβαλλοντικής Ομάδας παρουσιάσαμε τις θεωρητικές εργασίες με τις οποίες ασχοληθήκαμε. Γνωρίσαμε διάφορα είδη δασών, καθώς και επαγγέλματα που έχουν σχέση με το δάσος. Επίσης, μοιραστήκαμε την παραγωγή της ρίγανης του κήπου και μάτσα από το χαμομήλι που είχαμε αποξηράνει αλλά και τη σοδειά λαχανικών που έδωσε ο λαχανόκηπος: μαρούλια, κρεμμυδάκια, ντοματίνια, κολοκυθάκια, πιπεριές, μαϊντανό κ.ά.

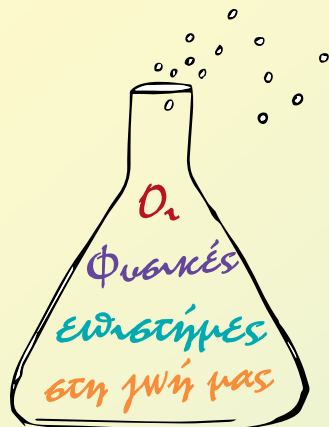
Φυσικά, κάναμε και τις τελευταίες απαραίτητες εργασίες στον κήπο, αλλά και παίζαμε διάφορα διασκεδαστικά παιχνίδια, κλείνοντας με το παραδοσιακό παιχνίδι με τις νερόμπομπες... Θέλουμε να ευχαριστήσουμε τους υπεύθυνους καθηγητές μας, την κ. Αγγ. Σακελλαρίου & τον κ. Ανδρ. Κουτσόπουλο, για όλα, καθώς και για τα πολύ όμορφα μπλουζάκια που μας ετοίμασαν.

Η τελευταία πινελιά που έβαλε η Ομάδα μας ήταν η προσφορά κρύων αφεψημάτων από τα αρωματικά βότανα του Σχολικού μας Κήπου στην εκδήλωση λήξης της σχολικής χρονιάς! Μαθητές και Καθηγητές βρήκαν πολύ καλή την ιδέα.

Ευχόμαστε Καλό καλοκαίρι και Καλή επιτυχία στις εργασίες της επόμενης Περιβαλλοντικής!

**Χριστ. Γαρουφαλιά, Α' Γυμνασίου
& Ελ. Ανδρέου, Β' Γυμνασίου**

Πώς μετράμε τη θερμοκρασία της θάλασσας;

Η μέτρηση της θερμοκρασίας μέσα στη θάλασσα γίνεται με εξειδικευμένα θερμομόμετρα που έχουν σχεδιαστεί για τον σκοπό αυτό και διακρίνονται σε υδραργυρικά και ηλεκτρονικά.

Τα υδραργυρικά θερμομόμετρα χρησιμοποιούνταν παλαιότερα, αλλά πλέον, για πρακτικούς και περιβαλλοντικούς λόγους, δεν χρησιμοποιούνται. Στις μέρες μας χρησιμοποιούνται τα ηλεκτρονικά θερμομόμετρα. Αυτά μπορεί να είναι πλατίνας, θερμίστορ ή ημιαγωγοί.

Βαθυθερμογράφοι

Ένα όργανο μέτρησης της θερμοκρασίας είναι οι βαθυθερμογράφοι. Είναι συσκευές σε σχήμα ατρακτοειδές, που καταλήγουν σε πτερύγια και διαθέτουν μηχανικά αισθητήρια της πίεσης και της θερμοκρασίας με έμβολα.

XBT

Άλλη κατηγορία συσκευών καταγραφής θερμοκρασίας είναι γνωστή σαν XBT. Είναι ηλεκτρονικές συσκευές μιας χρήσεως, που

διαθέτουν τυλιγμένο λεπτό σύρμα εκατοντάδων μέτρων, με αισθητήρια θερμοκρασίας.

Δορυφορικά συστήματα

Τα τελευταία χρόνια, για τη μέτρηση της επιφανειακής θαλάσσιας θερμοκρασίας, έχουν καθιερωθεί δορυφορικά συστήματα πολύ μεγάλης ακρίβειας. Η αρχή τους βασίζεται στη μέτρηση της ακτινολογούμενης υπέρυθρης ενέργειας που έχει κάθε σώμα που η θερμοκρασία του είναι μεγαλύτερη από το απόλυτο μηδέν (-237ο C).

Επιμέλεια: Ελένη Αγγελή, Α' Γυμνασίου
(Πηγή: www.geo.auth.gr)

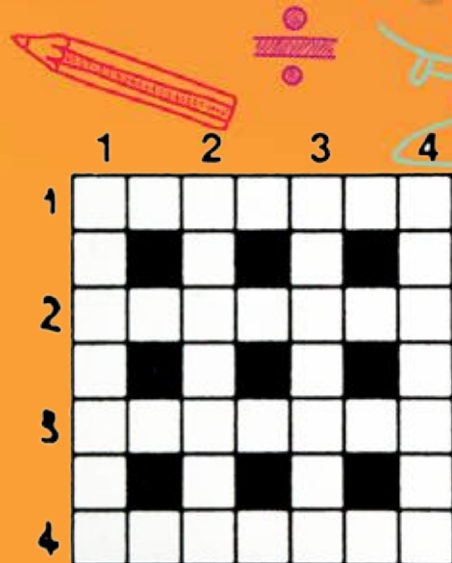
Οι σπίθες του Πυρός

ΑΝΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΕΝΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οι λέξεις του σταυρολέξου δίνονται αναγραμματισμένες. Για να λύσετε το σταυρόλεξο πρέπει να βάλετε τα γράμματά τους στη σωστή θέση.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ: 1.ΕΩΩΛΜΠΣ 2. ΑΑΙΡΣΤΧ
3.ΑΑΕΙΔΝΡ 4.ΗΟΥΛΣΣΤ.

ΚΑΘΕΤΑ:1.ΑΕΗΜΝΣΧ 2.ΑΗΥΛΡΡΣ
3.ΕΙΟΝΠΣΤ 4.ΑΗΙΒΡΣΤ.

ΣΤΙΛΟΚΕΦΑΛΙΕΣ

1. Αν τα πέντε είναι πέντε και τα δύο πέντε δέκα, πώς συμβαίνει το δύο δέκα να είναι πιο λίγα από δέκα; Με λογαριασμό σωστό, όλα γίνονται οχτώ!

2. Μπορείτε να τοποθετήσετε οχτώ οχτάρια σε τέτοια θέση, ώστε όταν τα προσθέσουμε να μας δώσουν τον αριθμό 1.000;

Λύσεις προηγούμενου τεύχους

Αίνιγμα: Πηγή

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ: Οριζόντια: 1.ΕΛΕΓΧΟΣ 2.ΠΕΤΡΑΙΑ
3.ΟΣΟ 4.ΧΙ – ΤΟΤΕ 5.ΗΜΕΡΙΔΑ
Κάθετα: 1.ΕΠΟΧΗ 2.ΜΙΣΕΛ 3.ΟΤΕ 4.ΡΓ – ΕΡ 5.ΧΑΡΤΙ
6.ΟΙ – ΟΔ 7. ΣΑΪΤΑ

ΑΝΑΚΑΤΕΜΕΝΗ ΦΡΑΣΗ

Τοποθετήστε στη σωστή σειρά τις λέξεις που ακολουθούν, για να διαβάσετε μια εύστοχη παροιμία.

ΑΝΟΗΤΟΙ, ΖΟΥΝ, ΚΑΙ, ΜΙΛΟΥΝ, ΠΟΛΛΟΙ, ΣΑΝ, ΣΑΝ, ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ.

Ανέκδοτο

Το εγγονάκι στη γιαγιά:
-Νομίζω ότι ο παππούς έχει αρχίσει να μην ακούει και τόσο καλά.
-Πώς το κατάλαβες;
-Να, χτες που έβρεχε έπεσε ένας κεραυνός και ο παππούς νόμισε ότι κάποιος χτύπησε την πόρτα, γιατί πήγε κοντά και είπε «Εμπρός;»...

ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ - ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ

στο κέντρο της Κορίνθου!

εκπαιδευτήρια

«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»

Μια ολοκληρωμένη εκπαιδευτική πρόταση

Σε χαρούμενο & οικογενειακό περιβάλλον
παρέχουν σε παιδιά ηλικίας 2,5 - 6 χρονών ένα πλούσιο παιδαγωγικό
πρόγραμμα βασισμένο στις ελληνορθόδοξες αξίες.

Αγωγή

Προσεγγίζουμε τις αξίες και τα πρότυπα
της πίστης και της ιστορίας μας.

Δράση

Καλλιεργούμε ποικίλες δεξιότητες και κλίσεις.

Γνώση

Γνωρίζουμε τον κόσμο με παιδαγωγικό παιχνίδι
και ενεργητική μάθηση.

www.apostolospavlos.gr

Πυλαρινού 76 (πεζόδρομος Δημοτ. Βιβλιοθήκης), Κόρινθος

Τηλ.: 27411-81200, 27410-29663 & 6932 402393